KAIS. KÖN. HOF- BIBLIOTHEK
72.550-B
Neu-

Digitized by Google

Österreichische Nationalbibliothek
+Z227996301

Digitized by Google

Digitized by Google

VIENČIĆ

NARODNIH PJESAMA

SABRAO

ANDRIJA JURANIĆ

učenik zadarskoga gimnazija.

(Troškom sabiratelja).

U ZADRU
TISKOM BRAĆE BATTARA
1865.

72550-B

Digitized by Google

Digitized by Google

Predgovor.

Naš veleučeni N. Tomazeo govoreć o narodnih pjesmah veli: Piesme su medju trudim života kao cvieće medju dračama, kao voda živa, koja izvire iz srdca zemlje mediu stienam golim, kao glas nebezki koj dolazi a nezna se odkud, i svuda raznosi miris skladanja .... Drugi puci štiju ih, prevode, i dive se o njima, a mi se ih sramimo, i još izsmjavamo s našim prosviećenim varvarstvom. Pokupimo, braćo, pokupimo naše blago, prije nego ga vietar vremena nepogubi.... Potaknut ovimi riečmi i poznajući vriednost naših pjesàma, stao sam se ovim poslom zabavljati. A kako i koj nebi imajući prigodu, i znajući da su takove za kakove ih mudraci drže. Sabirajmo ih dakle barem mi djaci, kojim se najbolja prigoda prika-

Digitized by Google

žuje po svršetku školske godine, kad se raztečemo po miloj domovini. Smijemo li onda možda stajati bezposlice? Ne, ne, svaki koj zdravo misli reći će da ne, i biti će uvierem da ga neće ikoj pametni sbog toga izsmijavati. Dajmo dakle braćo! nadoknadimo ono, što dosad zalienismo, pokažmo da i po naših žilah slavska krv teče; pokažmo da domovina je naša najveća briga, te da dan ne projde kroz kojega nebismo se nje većkrat spomenuli. Oliepšajmo dakle Jugoslavske novine, i koledare tim dragim kamenjem, tiskajmo ih posebno, nek cielo Jugoslavjanstvo opazi našu brižljivost i marljivost za majku Slavu.

U Zadru mjeseca Lipnja 1865.

Sabiratelj.

Digitized by Google

NEVALJSKE

NA

(Pažkom otoku).

I. Kate Kaurkinja.

Lipa 'e bože Kate Kaurkinja,
Sva ju prosi Lika i Krbava;
Još ju prosi kameno podgorje.
Prosili ju dva momka ogola,
Jedno momče Mijate ajduče,
Drugo momče Carević-Jovane.
Nikomu se obećat ne tide, [1])
Već deliji Mijatu ajduku.
Al joj ne da majka za ajduka,
Jer da će joj ajduk poginuti;
Već Jovanu knjigu napisala,
U knjizi mu lipo govorila;
Neka kupi svate i divere, [2])
Neka idje po divojku mladu.
Kad Jovanu knjiga dolazila,

Digitized by Google

Jedva je to Ivan doželia,
Vrede [3]) svoju svaću pokupia,
Tere idje po divojku mladu.
Glas dopade Mijata ajduka;
Idje Mijat u goru zelenu.
Išće Mijat po gori ajduke,
Da će svaći preprečiti pute.
Al bog dade i diva Marija,
Da ajduke naći ne mogaše,
Već sam idje pretikati [4]) pute.
Poklem Jovan odvede divojku,
Al divojki konja ne dovodi,
Već ju side na konja uzase.
Ali mu je sve zaludu bilo,
Dočeka ga Mijate ajduče,
Dočeka ga na srid polja ravna.
Zdaleka mu Jovan govoria:
Manje sile silena delijo!
Oštro gljeda Mijate ajduče,
K obrazu je pušku naslonia,
Sam u sebi Mijat govoria:
Mili bože na svemu ti fala.
Lipo bih ga sada udaria,
Al se bojim da udrem divojku.
Ovako mu Mijat govoria:
Zjaši s' konja mladi gjuvegija, [5])

Digitized by Google

Da vidimo tko je bolji junak.
Veće Jovan od manje ne more,
Već je s' konja odmah izjahao,
I Mijatu na mejdan izašô.
Al govori dijevojka mlada:
" Udri bolje Mijo dobro moje!
Koga bih i sama odabrala. „
Još je mlada u riječi bila,
Mahnu sabljom Mijate ajduče,
I odsiče glavu Jovanovu.
Svu je svaću natrag savratia,
A nikom ni zala učinia.
Al govori dijevojki mladoj:
" Vrn se natrag od boga prokljeta. „

II. Dragoman djevojka i brat Nikola.

U Nikole u grka vojvode,
U njega mi lipu ćercu kažu;
Lipu ćercu Dragoman divojku.
Prosili ju bani od svakuda,
Ban Tomica i ban Vukasović.
Oba bana oba su joj draga,
Nezna koga odabrati mlada;
Već Nikolu brata svitovala:
Aj Nikola brate dobro moje!

Digitized by Google

Prosili me bani od svakuda,
Ban Tomica i ban Vukasović;
Oba bana oba su mi draga,
Neznam koga odabrati mlada.
Nikola joj bratac govoria:
Dragomane moja seje draga!
Ako li ćeš za bolja junaka,
Odi seje za Vukasovića.
Ako li ćeš za veliko blago,
A ti odi za Tomicu bana.

III. Pir Pavla Dešantića.

Ženio se Pavle Dešantiću,
Na daleko priko vode Drine,
I visoke Jabuke planine.
Ali Pavlu majka govorila:
Ne ženi se Pavle dite moje,
Ne ženi se tako na daleko;
Bliže će te oženiti majka.
Jer planina nigda nije sama,
A Drina je voda ponezdrava;
Ona ti je voda varovita;
Mnogu ti je majku razcvilila,
I mene će drago dite moje.
Ali Pavle nist' nemari zato

Digitized by Google

Već pokupi svate i divere,
Tere idje po mladu divojku.
Drinu vodu zdravo pregazia,
I planinu zdravo prejahao.
Zdravo Pavle do divojke dodje,
Iz dravo se natrag povratia,
Planinu je zdravo prejezdija.
Kad na Drinu vodu dolazia,
Tot je Drina zaplinula pusta.
Leti Drina od briga do briga,
Neb'ju suri orle preletia.
Sva je svaća Pavlu govorila:
Do vire ti Pavle Dešantiću!
Tko će tvoje prebrodit svatove,
Prebroditi svaću i divojku.
Ali Pavle svatom govoria:
Ala svaćo moja mila braćo!
Pokleknimo na bile kolina,
Pak se milom Bogu pomolimo,
Naše konje vinom napojimo;
I na Drinu konje nagonimo,
Nas te naši konji prebroditi.
Ali svaća ništ' ne mari zato,
Nit' se moli nit' konje opija.
Kad to vidi Pavle Dešantiću,
Pavlu se je vrlo na žô dalo,

Digitized by Google

Na Drinu je konja nagonia.
Kad vidila dijevojka mlada,
Ona za njim konja okrenula.
Do pò Drine zdravo dolaziše.
Kada oni na srid Drine dodju,
Drina 'e voda naglo navalila,
Britku sablju Pavlu povadila;
Britka ga je sablja obrizala,
Obrize ga pod pazohu livu,
Britka sablja do srdašca dodje;
Drina ga je voda predobila.
Kad vidila dijevojka mlada,
Ona 'e knjemu konja okrenula,
Konjske mu se uzde dobavila,
Tere ga je kraju dovodila,
Da ga Drina ne odnese pusta,
Ne odnese u Bojanu strašnu,
Da ga strašne ne izidu ribe.
Kad se Pavle krajca dobavio,
Idje Pavle k bilu dvoru svomu.
Zdaleka ga majka ugledala,
Prama Pavlu sinu dolazila,
Zdaleka je Pavlu govorila:
Dite moje Dešantîcu Pavle!
Gdi su tvoji svati i diveri,
Al te Drina prevarila pusta?

Digitized by Google

Ali Pavle govorit nemože,
Već joj desnom rukom namahnjuje.
Kad je Pavle dvoru dolazia,
Onda staroj majci govoria:
Aj starice mila majko moja!
Izkinime iz konja mojega,
Pôloži me na meke dušeke.
Jer me gorka rana dopadnula,
Od koje ti preboliti neću.
Majka ga je s' konja izkinula,
Na dušeke meke postavila.
Kad je noći o pô noći bilo,
Pavle se je dušom odilia,

IV. Pir sirote.

Viknu bila iz planine vila:
Barjaktari i vinčani kumi!
Nedajt' rosi na divojki pasti;
Ako 'e mlada neboga sirota,
Od Boga je velika grihota.
Ali svaća ništ' nemari zato,
Veće idje gorom ponaprida.
Drugom viče iz planine vila:
Stari svate i debeli kume!
Nedaj rosi na divojki pasti.

Digitized by Google

Ali svaća ništ' nemari zato,
Veće idje gorom ponaprida.
Trećom viče iz planine vila:
Odustani alaj barjaktare!
Ne nos' glavu u goru zelenu,
Jer ti vila moju viru dajem,
Da još ćeš me vreda [6]) poželiti.
Jošter vila u riječi bila,
Od bojnika pusta puče puška,
Udari im druga najboljega,
Zastavnika žalostna mu majka.

V. Pir Vukosava.

Sina ženi ban Crnaljeviću,
Nadaleko v gradu Metačkome,
Za kuma mu mladi Drenoviću.
Njemu veli ban Crnaljeviću:
Aj moj kume mladi Drenoviću!
Ti ćeš biti zadan gjuvegija,
A za tobom dite Vukosava,
Jer je malo dite Vukosava,
Lalit [7]) će se gospoda Mletačka.
Al mu veli mladi Drenoviću:
Ja ću biti zadan gjuvegija,
Što daruje taste i punica,

Digitized by Google

Ja ću one uzimat darove.
Govori mu Crnaljević bane:
Aj moj kume mladi Drenoviću!
Nek ti budu i one darove,
Što daruje taste i punica.
Zdravo oni do divojke dodju
I divojku zdravo odvodiše;
Uze dare kume Drenoviću.
Kad vidila dijevojka mlada
Cvili mlada dare majke svoje,
Još ovako mlada govorila:
Vrni dare Drenoviću kume!
Nije meni mala gjuvegije,
Narasti će menï gjuvegia;
I on će znat konja uzigrati,
Kao i ti kume Drenoviću.

VI. Pir bega Vranjanina.

Oj hajduci draga braćo moja,
Koj će se od vas junak naći,
Oće poći do Gradca varoša,
Prebrojiti begove svatove.
Svi junaci mukom zamuknuše
I u crnu zemlju pogledaše;
Ali nije Mudrovčić Mateša,

Digitized by Google

Već se duge puške dobavia,
I na dobra konja uzjahao.
Idje Mate put Gradca varoša,
Traži dvore bega Vrajnanina.
Tražeć mnogo puta prevalia,
A napokom i na dvor došao,
Božju pomoć begu nazivao.
Božju pomoć beže Vranjanine!
Beg božju mu pomoć odzdravia,
Pak ga pita beže Vranjanine:
Do vire ti neznana delijo!
Odkud idješ od koga si grada?
Al mu veli Mudrovčić Mateša:
Ne budali beže Vranjanine!
Ja sam momče ća iz Carigrada,
Mi smo beže stari prijatelji.
Čuo jesam da se ženit oćeš,
Ja sam tebi u svatove doša.
Oj begovo veliko veselje!
Kad je beže svaću pokupia,
Idje beže po divojku mladu,
Na daleko priko gore Crne.
Gleda Mate svaću prebrojiti,
Ali mu to ne mogaše biti,
Dokle nisu goru prelazili.
Kad na ravno polje dolaziše,

Digitized by Google

Onde staše da te užinati;
Onda Mate prebroji svatove.
Veza glavu šarenom maramom,
Pak se leže glavom bez uzglavja:
Al ga pita beže gjuvegia:
Što je tebi moj sivi sokole?
Al mu veli Mudrovčić Mateša:
Ne zamiri beže gjuvegia,
Veoma me glava zabolila,
Nemogu ti svaćom ponaprida.
Govori mu beže gjuvegia:
Vrn se natrag moj sivi sokole!
Dočekaj mi gospodu svatove,
Dočekaj ih v bilu dvoru momu.
Govori mu Mudrovčić Mateša:
Alaj, alaj beže gjuvegia!
Pak na dobra konja uzjahao,
Da će poći k dvoru begovome.
Al ne idje k dvoru begovomu,
Već on idje k ajdukom družinom:
Zdaleka ga Jovan ugledao,
Govori mu Jovau arambaša:
Što mi ti je Mudrovčić Mateša?
Al ne 'zbroji begove svatove?
Al mu veli Mudrovčić Mateša:
Aj Jovane aj naš arambašo!

Digitized by Google

Ja prebrojih debele svatove,
Al ni smožno [8]) udariti na nje.
Tri sto svaće manje ni jednoga,
I odviše bega gjuvegia,
I njegova kuma jedinoga,
I njegova dva divera mlada.
Govori mu Jovan arambaša:
Ne plaši se moj sivi sokole!
Što je nama udariti na nje,
U zelenoj gori Bukovici.
Dokle beže odnie divojku,
Dotle Jovan naredi ajduke.
U to doba svaća i divojka,
Lipo piva lipše pisme daje.
A pred njima čvrsti barjaktare:
Aj prokljeta goro Bukovice!
Jeli nisi zgojila sokola,
Sokola bi živa uhvatia,
Mojim divnim bulam odvodia,
Da ga ljube bule i kadije.
Misli Ture da niko ne čuje,
Al ga čuje Jovan arambaša.
K obrazu je pušku prislonia,
Ovako mu Jovan govoria:
Ne badali turski barjaktare!
Lipa gora odgoji sokola.

Digitized by Google

Al se sokò ufatit ne dade,
Al bez rane al bez mrtve glave.
To govori i po puški gleda,
Od obraza oganj puški dade.
Puče puška Jovan arambaše,
I udari turskog barjaktara.
Puče puška Mudrovčić Mateše,
I udari bega gjuvegiu.
Puče puška od Kotara Pavla,
I udari kuma vinčánoga.
Svi ajduci puške zažegoše,
Janjičare mnoge pogubiše,
A ostali pleća okrenuše,
A za njimi od gore ajduci,
Tiraju ih kano mrki vuci.

VII. Dugovanje.

Oj Mijate i kume i brate!
Ne pogubi novoženju moga;
Niti moja dva divera mlada;
Ja ću tebi donit dugovanje.
Kad to začu Mijate ajduče,
Udara se rukom po kolinu.
Bog t' ubia gizdava divojko!
Zač nisi me prije pobratila,

Digitized by Google

Ja pogubih novoženju tvoga,
Jošter tvoja dva divera mlada,
I tvojega kuma vinčanoga.
Kada čula dijevojka mlada,
Cvili mlada po razvoju grede,
Jište glavu novoženje svoga.
A kad nadje glavu novoženje,
Nad njime je kose razplitala.
Još govori Mijatu ajduku:
Aj Mijate i kume i brate!
Ne daj mene obljubit ajdukom,
Već me vodi majci na savratke,
Ja ću tebi dati dugovanje.

VIII. Sestra Kraljevića Marka.

Kukala je crna kukavica
Na pendžeru Kraljevića Marka.
Misli mlada da niko ne čuje,
Al ju čuje Kraljeviću Marko.
Ovako joj Marko besedia:
Što mi cviliš, draga seje moja,
Koja'e tebi cviliti nevolja.
Što je tebi ruha prenestalo?
Ol prstena stare majke tvoje?
Al mu ona lipo odgovara:

Digitized by Google

Aj moj Marko moj rodjeni brate!
Nije meni ruha prenèstalo,
Nit prstena stare majke moje,
Neg me tvoja ljuba potvorila,
Da ja ljubim potajno junake;
A najviše duku Sankovića.
Nisam ti ga brate ni vidila,
Nego sinoć o zapadu sunca
S tvojom ljubom u tvojoj komori,
Neg' te molim brate dobro moje,
U nedilju koja prva dodje,
Lipo spravi gospodske obide,
I zazovi svu gospodu na nje,
Svu gospodu i sve gospodčiće;
Neg nezovi duku Sankovića.
Kad je Marko riči razumia,
Točno svoju sestru poslušao.
U nedilju koja prva dodje,
On ti spravi gospodske obide,
Svu gospodu na obid zazove,
Svu gospodu i sve gospodčiće;
Al ne zazva duku Sankovića.
Kada ti je pri obidu bilo,
Milo Marku ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko,
U čem te je duka uvridia,

Digitized by Google

Da ga nisi na obid zazvao.
Ali joj je Marko besedia:
Do vire ti moja ljubo draga!
Podji sama al pošalj junaka,
Po mladoga duku Sankovića.
Jedva ljuba toga doželila,
Ode sama, ne posla junaka,
Po mladoga duku Sankovića.
Kada mu je na dvor dolazila,
Tiho ga je mlada dozivala:
Aj moj kume duka Sankoviću!
Poslà me je Marko Kraljeviću,
Da mu kume na obide dodješ.
Kad to začu duka Sankoviću,
On se skače na noge lagane,
I on grede Marku na obide.
Tri put ju je do dvora ljubia,
A četvrti v dvoru Markovome.
Sve to gljeda Kraljeviću Marko.
Kada ti je po obidu bilo,
Svih je Marko redom darovao,
Ne dariva duku Sankovića.
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko?
U čem te je duka uvridia,
Da ga nisi darom darovao.

Digitized by Google

Kad je Marko riči razumia,
Ljubi svojoj oštro govoria:
Za duku sam ćordu ostavia.
Tere idje u svoju komoru,
I donese svoju britku ćordu,
I duku je glavom raztavia.
Ljubu svoju užgat naumia,
Što naumi oto i ućini.
Priče palit kose ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarke!
Ne moj palit žute kose moje,
U nje si se najprv zaljubia.
Priče palit lica ljuba svoje.
Ali mu je ljuba govorila;
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit rumene mê lišca,
Na nje si me sto put poljubia.
Priče palit uha ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit uha meni drage,
Njima sam tvè riči poslušala.
Priče palit usta ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!

Digitized by Google

Nemoj palit rumenę mè usta.
Njima sam te sto put poljubila.
Priče palit grlo ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko.
Nemoj palit tanko grlo moje,
Njim sam tebi pivati pomogla.
Priče palit dlane ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit gladke dlane moje,
Njima sam ti tisto umisila.
Priče palit ruke ljube svoje
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit tanke ruke moje;
Njima sam ti sina povijala.
Priče palit dojke ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit dojke na mom srcu,
Njima sam ti sina zadojila.
Priče palit boke ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila.
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit boke na mom tilu,

Digitized by Google

Njima sam ti u ples ugadjala.
Priče palit stegna ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Ne moj palit stegna ljube svoje,
Na nje sam ti sinčića držala.
Priče palit noge ljube svoje,
Ali mu je ljuba govorila:
Aj moj Marko moje sunce žarko!
Nemoj palit bile noge moje,
Njima sam ti usuprot hodila
Ali Marko ništ' nemari zato,
Već ju odmah zasvime zapali.

IX. Pir Janjića Komline.

Kupi svaću Janjiću Komline,
Tere podji po divojku mladu.
Komle je te riči poslušao,
Odmah svoju svaću pokupia,
Te se spremi po divojku mladu.
Kad ti se je Komle podignuo,
Kad dodjoše k dvoru divojčinu
Sva je svaća konje razigrala,
I med njima Janjiću Komline.
Gledala ga dijevojka mlada,

Digitized by Google

Gledala ga iz pendžera svoga,
I svojim je drugom govorila:
Pogledajte dragi druzi moji,
Kako igra milo vojno moje.
Zdravo Komle odnia divojku,
Iuzdravo se natrag savratia,
Kad na ravno polje dolaziše,
Sva je svaća konje razigrala,
I med njimi Komle gjuvegia.
Ali Komle konja nagonia,
Na divere i divojku mladu.
Stade Komle mašat u njedarca,
Govori mu dijevojka mlada:
K sebi ruke Janjicu Komline!
Dokle dodješ k bilu dvoru tvomu.

X. Uzdis majke nad grobom. [9])

Volim Livno nego Sarajevo,
Sarajevo često mori kuga.
A tako je i sad pomorila,
Sve pomori momke i divojke;
I Iliju jedina u majke.
Od mila ga stara mila majka,
Od mila ga na dvor pokopala;
Nad grobom mu suze prolivala,

Digitized by Google

I stara mu majka govorila.
Oj lljoi drago dite moje!
Što si mi se dite razžalilo,
Da ti nisam sprosila divojku,
Ali drage braće porodila,
Al zelene dolame skrojila,
Ol tanahne košulje ušila.
Mrtva glava s groba odgovara,
Prodji me se moja mila majko!
Crna zemlja meni je divojka,
A crvići jesu braća moja,
Zelen trava moja je dolama,
Tvrdi-kamen meni je košulja.
Već te molim moja mila majko;
Da posdraviš moga pobratima;
Da me nosi crvena aršina [10]),
Da ne spliće žutoga prčina,
Da nevara na viri divojke.
Jer je težka kletva divojačka;
Kada kune do neba se čuje,
Kada cvili i Bogu je milo,
Kada zdiše do neba dosiže
Takva ti je kletva divojačka
Ako toga ne učiniš majko,
Smrt nemila će ga umoriti.
Kakono je i mene junaka.

Digitized by Google

XI. Zakletva.

Kosi seno dijevojka,
Kosom se je porizala;
Gledajući u čobana,
Čobanu je govorila:
Vrni ovce mlad čobane!
Da bi ti se ne janjile,
Ko bi ti se i janjile,
Mrtve jance pojanjile.
Al joj čoban odgovara:
Ne kuni me dijevojko,
Jer ću tebe grdje kunit:
Da se nigda ne udala,
Ako bi se i udala,
Nigdar sina ne imala,
Ako bi ga i imala,
Na vojsku ga ispremila,
Već ga nigdar ne vidila,
Družba mu se povratila,
Konjića mu dovodila;
I na konju bojno sedlo,
Crnom krvcom poškropljeno.

Digitized by Google

Primietbe.

1) Tide m. htide. U ovom selu riedko izgovaraju h na početku rieči, a čestokrat ni u sredini.

2) Diver, kum, kod pira obično bivaju dva divera, i to desni i lievi.

3) Vrede, brzo, odmah, čuje se i vreda košto ćemo dalje viditi.

4) Pretikati, kao preprečiti.

5) Gjuvegia, mladoženja.

6) Vreda vidi br. 3.

7) Lalit, smijati se u znak poruge.

8) Smožno, moguće.

9) Ova ima niešto sličnosti sa 21, krčkom

10) Aršin, ječerma.

Digitized by Google

KRČKE.

I. Mala dumbrava.

Zelena je mala dumbrava
Va koj se ljube dva draga.
Ljubeć jih najde škuri mrak.
Za škurim [1]) mrakom noćčica
Za škuru noćcu danica,
A za danicom beli dan,
Za belim danom majčica.
Prične se mlada plakati,
Kako će majki lagati.
Prične ju junak tišiti,
Lahko ćeš majki lagati.
Da ti se biser prolio,
Koga si celi dan brala.
Prične se junak plakati,
Kako će ocu lagati.
Pričnega mlada tišiti,
Lakko ćeš ocu lagati,
Da ti se konj razigrao,
Koga si vas dan lovio.

Digitized by Google

II. Napitnica.

Nevestice mlada,
Kâ si na 'vom piru;
Bog ti dal živiti,
Mnogo let u miru.
Bog ti dal jimiti
Sina redovnika [2]).
Sina redovnika,
I hćer koludricu;
Da bi mogli biti,
Svemu rodu dika.

III. Lipa Mare.

Lipa Mare u bostanu zrasla,
U bostanu u Omišlju [3]) gradu.
Prosili ju bani jenerali.
Neću bana neću jenerala,
Neg' mladića koga sam odbrala.
Lipa Mare 'koga si odbrala?
Odbrala sam mladoga mornara,
Moj drag' ima cekin do cekina,
Sto cekina suhoga soldina.
Mojè drago ništa ne deluje,
Neg po gradu pipicu fumaje [4]).

Digitized by Google

IV. Želja.

Da bi Bog dal
Da nedilja dojde;
Da moj dragi,
Mimo dvora projde.
I eto ti
Nediljicu dojti,
A moj dragi,
U kućicu dojde.
Falil si se
Po Labinu gradu;
Da ti jimaš
Divojčicu mladu;
Da ju ljubiš
Kad je tebi drago.
Sad mi kaži
Kad si me ljubio?
Ko si mi kad
Jabučicu dal?
Jabuku sam
Ne brojenih puta [5]).
Jabuka je

Digitized by Google

Dičina igrajka.
Ko si mi kad
Naranžicu dal?
Naranža sė
Vrh ljubavi daje.
Ko si me kad
Pri lišcu ljubio?
Pri lišcu sam
Više od sto puta;
Ali nije
Pri lišcu ostalo.
Koliko je
Peska pokraj mora,
Toliko te
Ubilo gromòva.
Koliko je
Po nebu zvezdàka,
Toliko te
Ubilo pušàka.

V.

„ Oj divojko rožice!
Bele su ti nožice. „
„„ Ki bi rekal da nisu,
Dala bi mu po nosu.

Digitized by Google

***

„ Violico bela!
Biš ti mene zela? „
„„ Nisam bela
Nit bi tebe zela.
Da mi se je valjati.
Va 'noj mehkoj postelji,
Va 'noj tankoj košulji;
Da mi se je napiti
Vina teranića [6]),
Obljubila bi tebe
Mlada škrivanića [7]). „„

VI.

Milo si se je drago
Na me rasrdilo.
Milo drago moje!
Ne srdi se na me,
Jer meni se dušo.
Malo mari zate,
Ljubav ka je bila,
I još more biti.

Digitized by Google

VII. Junak i divojka.

Na vodu se spravlja
Junak i divojka,
Da ki prvo pride,
Da drugoga čeka.
Prišal prvo junak,
Neg' mlada divojka.
Pak pride divojka;
Sva je oplakana.
Ča ti je divojko,
Da si oplakana?
Da bi znal junače
I ti bi proplakal;
Da su naše majke,
Se dogovorile,
Da smo mi dva brajne,
Prava rodbinica,
Prava rodbinica;
Ja od brata hćerčica.

***

Počela je pravda [7],
Svin svitom vladati,
Počeli su ljudi,
Laži verovati.
Oj ljudi lažljivi!

Digitized by Google

Ča ste učinili,
Kad ste vi dvih dragih
Mladih razdilili.
Bolj' da biste bili,
Crikvu razorili,
Crikva bise bila,
Nova zazidàla;
A ovo dva dragi,
Nikad se ne sprave.

***

Neplač mila draga,
Nedaj srcu jada;
Ljubav kâ je bila,
I još more biti,
Još bimo se mogli,
Skupa oženiti.
Evo sam ti prišal,
Kroz luga zelena,
Kroz luga zelena;
Zelene dumbrave,
Zelene dumbrave;
Na tvoj dvor pošteni,
Sporad tebe draga,
I tvoje ljubavi.
Stanise stanise,
Jur nisi zaspala.

Digitized by Google

VIII. Zaljubljenik.

Malo je vrimena,
Da sam ja vidio,
Da sam ja vidio;
Jelino obličje,
Ko me je ranilo;
Na srdašcu momu,
Ni jisti ni piti,
Ni spati nemogu;
Ni likarstva nimam,
Kim ću se ličiti.
Mila majko moja,
Hote ju prositi.
Sinčiću moj mili,
Ja sam ju prosila,
Ona mi je rekla,
Da će tvoja biti.
Još ti je poslala,
Kiticu bašelka [8].
Kiticu bašelka;
I još drugu kitu,
I još drugu kitu;
Drobne mažurane [9].
Prokljeta jo sinko,

Digitized by Google

Kâ ti ju je dala,
Nedal njoj bog dobra,
Ručka ni vičere.
Aj me mila majko!
Neverujte toga,
Zač mi se jè kljela.
S 'tu črnu [10]) zemljicu,
Da bi ju pokrila.
Ta črna zemljica.

IX. Tri tuge.

Nevernice mlada.
Svakomu si draga,
Svakomu si draga;
I Bogu î ljudem
I Bogu i ljudem,
I meni junaku,
I meni junaku;
Tri tuge si dala.
Prva tu ga mi je,
Na srdašcu pala;
Da se mati moja,
Mlada oženila.
Druga tuga mi je,
Srce oklopila;

Digitized by Google

Da se milo drago,
Na me rasrdilo.
Treća tuga mi je,
Srce otvorila,
Da je mati moja,
Dušu izgubila.
Kopajte njoj jamu,
Tri sablje dumboku,
Tri sablje dumboku;
A jednu široku.
Nutri ju stavite,
Zanj' boga molite,
Da nioj se Bog smili
Da nje sin necvili,
Da nje sin necvili;
Grihe svoje majke.

X. Pokus.

Sad se odputujem,
Do maloga sela;
Zaradi viditi,
'Ko divojki želja.
„ Dobar večer bog daj
Kućni gospodare!"
„„ Svaki večer ga dal',

Digitized by Google

Neznani junače: ""
„ Otu vašu mladu,
Rad bi ju viditi,
Rad bi ju viditi;
I šnju govoriti.
'Ko bi moglo biti,
Rad bi ju jimiti,
Jere ju ja ljubim,
Kako svoju majku. "
„„ Nemore to biti,
Tuga je velika,
Zač smo izgubili,
Kućnog gospodara;
Koga žalujemo,
Komaj godinu dan. ""

XI. Frane i Lijana.

Fran' se na put spravlja,
I lipa Lijana.
Hodi ti Lijano!
Majku svetu pitat;
A ja grem kol mora,
Barčicu armižat [11]).
Stara majko moja
Fran' se na put spravlja,

Digitized by Google

Fran' se na put spravlja;
Mene sobom zove.
Nehodi Lijano!
Hćerce materina;
Noćas mi se dušo,
Zla sanja sanjala;
Da se je potopil,
Frane i Lijana.
Ni htila Lijana,
Majku poslušati.
Barka njim je bila,
Srebrom okovana.
Kad su oni došli,
Posred sinja mora;
Zapuhnul je vetar
Vetar trmuntana [12]);
Potopi se Frane,
I lipa Lijana.
Išli su ribari,
Ribice loviti.
Oni su mislili,
Da je vela riba.
Ali to je bio,
Frane i Lijana..
Frana su odnesli,
Svetomu Andriju;

Digitized by Google

A lipu Lijanu,
V klostar [13]) koludricam.
Kod Fran' je gorila,
Svića od cekina;
Kod lipe Lijane,
Svica od soldina.
Na Franu je rasla,
Kita mažurane;
Na lipoj Lijani,
Garoful s' tri grane.
Frana su plakali,
Svi tudji tudjani;
A lipu Lijanu,
Majka i sestrica.

XII. Tri vienca.

Hodi Mare moja,
Ako si oprala?
Nisam majko moja,
Skoro ni pričela.
Da ča si mi Mare?
Letnji dan delala.
U polje sam majko,
Rožice trgala.
Si mi čuda Mare,

Digitized by Google

Tih rožić nabrala.
Pune ruke majko,
I oba rukava;
I zgora sam majko,
Tri vence uplela.
Komu si mi Mare,
Te tri vence dala?
Jenoga sam majko,
Dragom darovala;
Drugoga sam majko,
U Dunaj poslala;
Tretoga sam majko,
Za sebe pušćala.

XIII. Raztanak vojnikov.

Tičice rožice,
Spovejmi jedan glas,
Spovejmi jedan glas,
Od dragoga moga,
Ki je dugo prošal,
Dug put putovati;
On se nespominja,
Da on dragu jima.
'Ko ti jmaš dragu,
Ja jimam dragoga,

Digitized by Google

Pak mi nemarimo,
Jedan za drugoga.
Pak mi proplačimo,
Jedan za drugoga.

***

Nemoj plakat zlato,
Prekasno je zato;
Sada mi je poći,
Dug put putovati,
Dug put putovati;
Cesara služiti,
Cesara služiti;
Mita ne dobiti.
Ostanimi s bogom,
Mila ljubo moja.
Ostani mi s bogom,
Mila majko moja.
Ostante mi s bogom,
Mili roditelji.
Ostante mi s bogom,
Mila braćo moja.
Ostante mi s bogom,
Mile sestre moje:
Lipo vas pozdravljam;
Tužno vas ostavljam.

Digitized by Google

XV. Vesela kuća.

Oj kućo vesela!
Svaku dobu leta,
Svaku dobu leta;
Najveć s protuleća.
Kuda zid zastoji,
Tud je zemlja sveta.
Ona 'e zagrađjena,
S kamen od mramora;
Ona 'e nakrijena,
S peri od javora;
Ona 'e pometena,
S perom od pauna.
Nutri mi se goje,
Tri lipe divojke.
Hodmo pitat prvu,
'Ko bi nam ju dali.
Oni su nam rekli:
Da je obećana;
Ak' je obećana
Nije s kuće dana.
Hodmo pitat drugu,
'Ko bi nam ju dali.
Oni su na rekli:

Digitized by Google

Da je rukovana.
Ak' je rukovana,
Nije s kuće dana.
Homo pitat treću,
'Ko bi nam ju dali.
Oni nam govore,
Da je premaljahna.
Sve ča ruža mlaja,
To mladiću draža.
Te su se falile,
I njihova mati.
Da smo ih prosili,
Za blago imati,
Vesel te so gore!
Kê se zelenite,
I vi virne majke,
Kê hćere gojite.

XVI. Majka sinku.

Budila majko Jakova,
Ustani gori Jakove!
Nemogu majko ustati,
Vile su m' srce zvadile.
Poznášli sinko koje su?
Poznam ja majko sve te tri,

Digitized by Google

Prva si bila majko ti,
Druga je bila sestrica,
Treća je bila ljubića.
Ti si ga majko vadila,
Scstra je pladan držala,
A ljubica je svitila.
Tebi ću majko oprostit,
Seku ću majko upalit,
Ljubicu oću utopit.

Drugi ovako:

Tebi ću majko oprostit,
Sestru ću majko upalit,
Ljubicu oću ljubiti.

XVI.

Delala se česta
Česta Karolina [15]);
Od Kaštela [16]) grada
Sve doli do mora.
Delali ju meštri,
Meštri Birbiranci.
Zagradit ju ote,
Omišaljski fanti [17]);
Zasipat ju ote,

Digitized by Google

Omišaljske mlade;
Po njoj te se šetat,
Omišaljske mlade.

XVII. Prošnja [18]).

Odkud mi greš moj Martine?
'Z samnja s' grada gospe moja.
Ča mi nosiš moj Martine?
Lipe dare gospe moja.
Kakve dare moj Martine?
Dva klobuka gospe moja.
Biš mi jih dal moj Martine?
Dobre volje gospe moje.
Ča još nosiš moj Martine?
Ostri nožić gospe moja.
Biš mi ga dal moj Martine?
Zašto nebi gospe moja.
Al' ja jišćen divojčicu,
Lipu mladu blagaricu.
Oćeš me ti gospe moja?
Neću tebe moje Martine,
Zač Martin je grdo jime.
Kad me neće gospa moja,
Oćeš me ti frajarico?
Neću tebe moj Martine,

Digitized by Google

Zač Martin je grdo jime.
Kad me neće frajarica,
Očeš me ti blagarico?
Neču tebe moj Martine,
Oj Martine grdo jime!
Kad me neće blagarica,
Oćeš me zet ti divico?
Neću tebe moj Martine,
Zač Martin je grdo jime.

XVIII. Ričkinjice.

Ričkinjice mlade
Bele Fiumane [19]);
One su hodile,
Sve doli do mora,
Sve doli do mora;
Do velika broda.
Ter su dozivale,
Kapitana mlada:
Kapitane mili,
Kapitane dragi!
Daj nam ti na kraju,
Najlipše mornare.
Nemogu vam toga,
Mlade učiniti,

Digitized by Google

Zač nam je noćaska,
Jadra otvoriti,
Pak nam je jadriti,
Put Trogira grada,
U Trogiru gradu.
Tri kaštela zlatna.
U svakom kaštelu,
Svoja kamarica,
Na svakoj kamari
Svoja puneštrica [20])
Pred svakom puneštrom,
Svoja katridica,
Nu svakoj katridi,
Svoja divojcica.
Hodmo das dva brajne
Tu prvu prositi.
Oni su nam rekli,
Da je obećana.
Ak' je obećana,
Nije s kuće dana.
Hodmo nas dva brajne
Tu drugu prositi.
Oni su nam rekli,
Da je rukovana
Ak' rukovana.
Nije s kuće dana.

Digitized by Google

Homo nas dva brajne,
Tu treću prositi.
Oni nam govore,
Da je premaljahna.
Sve ča ruža mlaja,
To je fantu draža.
Te su se falile
I njihova mati.
Da smo ih prosili
Za blago jimati,
Vesel te se gore
Kê se zelenite
I vi verne majke
Kê hćere gojte.
Da bi ste vi jednu
Za me izgojile;
Tanku ter visoku,
I lešta zivota,
I lešta života,
I lica rumena.

XIX. Malo drugčija.

Ričkinjice mlade
Po paladi šeću,
I one se šeću

Digitized by Google

Sve doli do mora,
Sve doli do mora
Do velika broda.
I još zazivaju
Kapitana mlada.
Kapitane mili,
Kapitane dragi!
Daj nam ti na kraju,
Naj lipše mornare.
Ne morem vam toga
Drage učiniti,
Jer nam je noćaska
Jadra otvoriti,
Pak nam je broditi,
Put Trogira grada.
Kapitane mili,
Nemoj to činiti,
Neg nam daj mornare,
Čemo jih ljubiti.
Kapitan od broda:
Na noge mornari,
Sidra uzdignite,
I jidra spustite.
Kapitane drage.
Ne moj to činiti,
Za tvoje mornare,

Digitized by Google

Ćemo umriti.
Zač to su mornari
Našega naroda.
Pusti nam jih na kraj,
Sriču ćeš imati;
Bog će te očuvat
Nesriće od broda,
Kapitan od broda
Mladam obećuje:
Kad nazad zjadrimo,
Ću vam jih pušćati.
Moć će to se drage,
Šnjimi kuševati.

XX. Mito.

Zibala Jane Pavla ditića,
Zibala ga je celih devet let,
Deseto leto mito pitala.
Ča ćeš ti Jane za mito tvoje?
Ćeš ti Jane Pavlove dvore?
Ja dvore jimam dvorara niman,
Češ Jane Pavlove kuće?
Ja kuće jimam stanara nimau.
Ćeš ti Jane Pavlove mesta?
Ja mesta jimam težaka niman:

Digitized by Google

Očeš ti Jane Pavlove šume?
Ja šume jimam lugara niman.
Očeš ti Jane Pavlove vole?
Ja vole jiman volara niman.
Očeš ti Jane Pavlove ovce?
Ja ovce jiman ovčara niman.
Očeš ti Jane Pavlove konje?
Ja konje jimam konjika niman.
Očeš ti Jane Pavlovo zlato?
Ja zlata jimam zlatara niman.
Očeš li Jane Pavlovo ruho?
Ja ruho jiman a muža niman.
Očeš ti Jane Pavla ditića?
To sam ja majko samo želila.

XXI. Smrt jedinca.

Umre Jive jedini od majke,
Nije dala u njega gledati,
Kamo l' da bi u grob zakopati,
Već ga koplje pokraj dvora svoga;
Pokraj dvora pod kitom narančom.
Gusto majka Jiva pohajala,
Na godinu svakoga miseca,
Na misece svake nediljce,
Na nedilje svake subotice.

Digitized by Google

Aj moj Jive moj jedini sine!
Jeli tebi črna zemlja težka?
Il' črljenka jadna kuća moja.
Nije meni črna zemlja težka,
Nit črljenka jadna kuća tvoja.
Već je meni ljuta zmija težka,
Kâ po danu črne oči pije,
A po noći žute vlasi grize.
Već te molim mila majko moja,
Pozdravi mi sestricu u školi,
I ostale druge kamarate,
Da ne nose črljene ravčine.
Nevaraju divojke na viri,
Jer je težka divojačka kljetva.
Kad zakune sva zemlja se trese,
Kad uzdahne do neba se čuje,
Kada plače godinica grede [21]).

XXII. Tuga.

Odavna se spravljam,
Da ću tebi doći,
Da ću tebi doći
Jutrim prije dana.
Niman ja dostanja,
Miseca ni dana,

Digitized by Google

Već mi je maršírat,
Ća do Trsta grada.
A u Trstu gradu,
Do vele kanzarme.
Onde mi pripravna
Odića od pana [24]).
Onde već pripavna,
Za me svitla puška;
Onde već pripravna,
Za me, svitla sablja;
S kê, ću se braniti,
Za služenja moga.
Mila majko moja,
Da biš mi ti znala,
Kraj vode prohajam,
Nesmim se napiti.
Mila majko moja,
Da biš mi ti znala,
Kraj kruha ja šećem,
Nesmim se najisti,
Makar da ću s' otim
I smrt predobiti.
Mila majko moja,
Da biš ti vidila,
U oni zli časi,
Tužno srce moje,

Digitized by Google

Kad z glada umiram.
O žaje pogibam.

XXIII. Ranjeni junak.

(iz Brseča u Istri)

Brala je divojka
Po gore rumen cvet,
Pak se je pribrala
Suhomu javoru.
Pod javorom junak
Kruto ranjen leži,
Junak glavu digne
Divojka pobigne.
Nebeži divojko!
Ti ćeš moja biti.
Va mojoj dolame
Dva su svilna žepa;
Va prven žepu je
Prsten i jabuka,
Va drugen zepu je
Svilna mahramica.
Prsten i jabuka
Neka tebe bude;
S svilnu mahramicu
Povež mi ranicu.

Digitized by Google

Ako ja mlad umrem
Bogu milom fala.

XXIV. Prava ljubav.

(iz Rieke)

Goji majka hćericu jedinu,
Tri leta joj ime zibirala
Zibrala joj Zlàto materino.
Kad je Zlato na dobu ziraslo,
Zlato bi se rada oženiti,
Al' ju majka za nikoga neda,
Već ju drži dvoru za lipotu.
Pital ju je Burja Zelenčiću;
Njemu ni ju majka htela dati,
Oni su se podmučeć ljubili.
Pital ju je Kraljeviću Marko;
Njemu ju je majka obećala.
Rukovala i prstenovala.
Zlato šeće 'z kamare v kamaru
I napiše jedno pismo malo,
I ga šalje Burji Zelenčiću.
U knjizi mu ovako pisala:
„ Ženi se ti, kamo tebi drago,
Mene j' majka za drugoga dala,
Rukovala i prstenovala. "

Digitized by Google

Burja šeće kamaru, v kamaru
Ter napisa jedno pismo malo
Pak ga šalje Zlatu materinom;
„ Žen se i ti kamo ti je drago,
I ja ću se junak oženiti
Brzo, Zlato, zatu crnu zemlju:
Postelj moja drevena kasela [24])
A ljubčica ta crna zemljica “.
Knjigu štije Zlato materino,
Knjigu štije i suze proliva.
Zlato šeće kamaru v kamaru
Pak napisa jeno pismo malo,
Ter ga šalje Kraljeviću Marku:
„ Nedeljica prva koja dojde
Skupi svaću i ti dojdi po mê,
Sva gospoda, svi gospodski sini.“
Sedi Zlato puli [25]) vela okna
Ter zaziva milu majku svoju:
„ A me! majko, čigova to svaća? “
„„ To su svaća Kraljevića Marka. ““
Pokle su se oni oženili
Zlato veli Kraljeviću Marku:
„ Nepelji me pó tój ravnoj gori,
Leh me pelji pó Burjevom dvoru,
Da ja Burji veću tugu dadem. “
Pod puneštrom zelena naranča,

Digitized by Google

Pod narančom Burjeva majčica
Kose spleta i milo zdihuje.
Zapita ju Zlato materino:
„ Šta ti j' majko da se milo plačeš? "
„„ Kako neću cvilit i plakati,
Kad mi j' Burja na smrtnoj postelji! ""
Pak joj reče Zlato materino:
„ Bil' se moglo s' Burjom govoriti? "
„„ Govor Zlato, koliko ti drago. ""
Zlato šeće kamaru v kamaru,
Kad je Zlato v Burjinu kamaru,
Nagnula se j' na Burjevu glavu,
Nagnula se i milo se plače.
Jošte Burja u riči bijaše,
Ter zazivlje milu majku svoju:
„ Što su majko podi prohudeli
Da me moči hladna vodenica? "
Majka njemu milo odgovara:
„„ Nisu dušo prohudeli podi
Nit te moči hladna vodenica,
Nego suze Zlata materinog
Koje teku kano Rika voda
Ter mi moče tvoje milo čelo. ""
Nato reče Burja Zelenčicu:
„ Ajme Zlato, prekasno je zato! "
To izusti i dušicu pusti.

Digitized by Google

Reče na to Zlato materino:
„ Prokleta bud' svaka majka ona
Kâ razputi milu od dragoga,
I kâ ženi drago za nedrago. „
To izusti, dušicu izpusti.
Spustil junak, spustila devojka.

Opazka.

Čitatelj opaziti će većkrat istu rieč sad ovako sad onako tiskanu, sad jednim slovom više, sad istim manje; nu nek se tomu nečudi jer sam postavio uprav onako košto sam čuo, a ona rieč valjda se u onom miestu na dva načina izgovara, kao što: jednoga i jenoga, nimam i niman i. t. d. Naći će dal i dao, roditeljni padež višebroja dugi i kratki, ali sam tako čuo pjevati. Naći će med Nevaljskimi darovao i oženia, jer Nevaljci kao mnogi drugi prave dionik kadada na na (a) kadkada na (o). Uvukla se je i po koja tiskarska pogrieška al pozorni čitatelj lahko će ju popraviti.

Sabiratelj.

Digitized by Google

Digitized by Google

Krčke.

1) Škuro, tamno.

2) Ovu pjevaju svakoj djevojci kad se udaje.

3) Omišalj selo na krčkom otoku (Castelmuschio).

4) Pipicu fumuje, tal. fumare la pipa.

5) Teranić, vrst crna groždja.

6) Škrivanić tal. scrivano.

7) Pravda, lite, controversia.

8) Bašelak, tal basilico.

9) Mažurana tal. maggiorana.

10) Črna m. crna, istotako črljenka m. crljenka t. j. č. m. c.

11) Barčicu armižat, urediti ladju.

12) Trmuntana tal. tramontana, sieverni vjetar.

13) Kloštar niem. Kloster, samostan.

14) Garoful: tal. garofano.

15) Česta Karolina, tako nazvaše napomenuti pat.

16) Kaštel m. Omišalj.

17) Fanti, mladići od 15 do 25 godina.

18) Njekakva satira.

19) Fiumane m. Ričkinjice.

20) Puneštrica, prozorčić.

21) Drugi ovako

Kada kune do neba se čuje
Kada cvili do neba dosiže
Kada zdiše i bogu je milo
Takova je kljetva divojačka.

Digitized by Google

22) Maršírat, niem: marschiren.

23) Pan, tal. panno, sukno.

24) Drvena kasela, sanduk, lies mrtvački.

25) Puli, kod.

Digitized by Google

KAZALO.

—

NEVALJSKE

I. Kate Kaurkinja . . . . . *Stran.* 5
II. Dragoman djevojka i brat Nikola . „ 7
III. Pir Pavla Dešantića . . . . . „ 8
IV. Pir sirote . . . . . „ 11
V. Pir Vukosava . . . . . „ 12
VI. Pir bega Vranjanina. . . . . . „ 13
VII. Dugovanje . . . . . „ 17
VIII. Sestra Kraljevića Marka . . „ 18
IX. Pir Janjića Komline . . . . . „ 23
X. Uzdis majke nad grobom . . . „ 24
XI. Zakletva . . . . . „ 26

KRČKE.

I. Mala dumbrava . . . . . „ 28
II. Napitnica . . . . . „ 20
III. Lipa Mare . . . . . „ id.
IV. Želja . . . . . „ 30
V. . . . . . „ 31
VI. . . . . . „ 32
VII. Junak i divojka . . . . . „ 33
VIII. Zabljubljenik . . . . . „ 35

Digitized by Google

IX. Tri tuge . . . . . Str. 36
X. Pokus . . . . . „ 37
XI. Frane i Lijana. . . . . . „ 38
XII. Tri vienca . . . . . „ 40
XIII. Raztanak vojnikov . . . . . „ 41
XV. Vesela kuća . . . . . „ 43
XVI. Majka sinku . . . . . „ 45
XVI. . . . . . „ 46
XVII. Prošnja . . . . . „ 46
XVIII. Ričkinjice . . . . . „ 47
XIX. Malo drugčije . . . . . „ 49
XX. Mito . . . . . „ 51
XXI. Smrt jedinca. . . . . . „ 52
XXII. Tuga . . . . . „ 53
XXIII. Ranjeni junak . . . . . „ 55
XXIV. Pravą ljubav . . . . . „ 58

SVRHA.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google
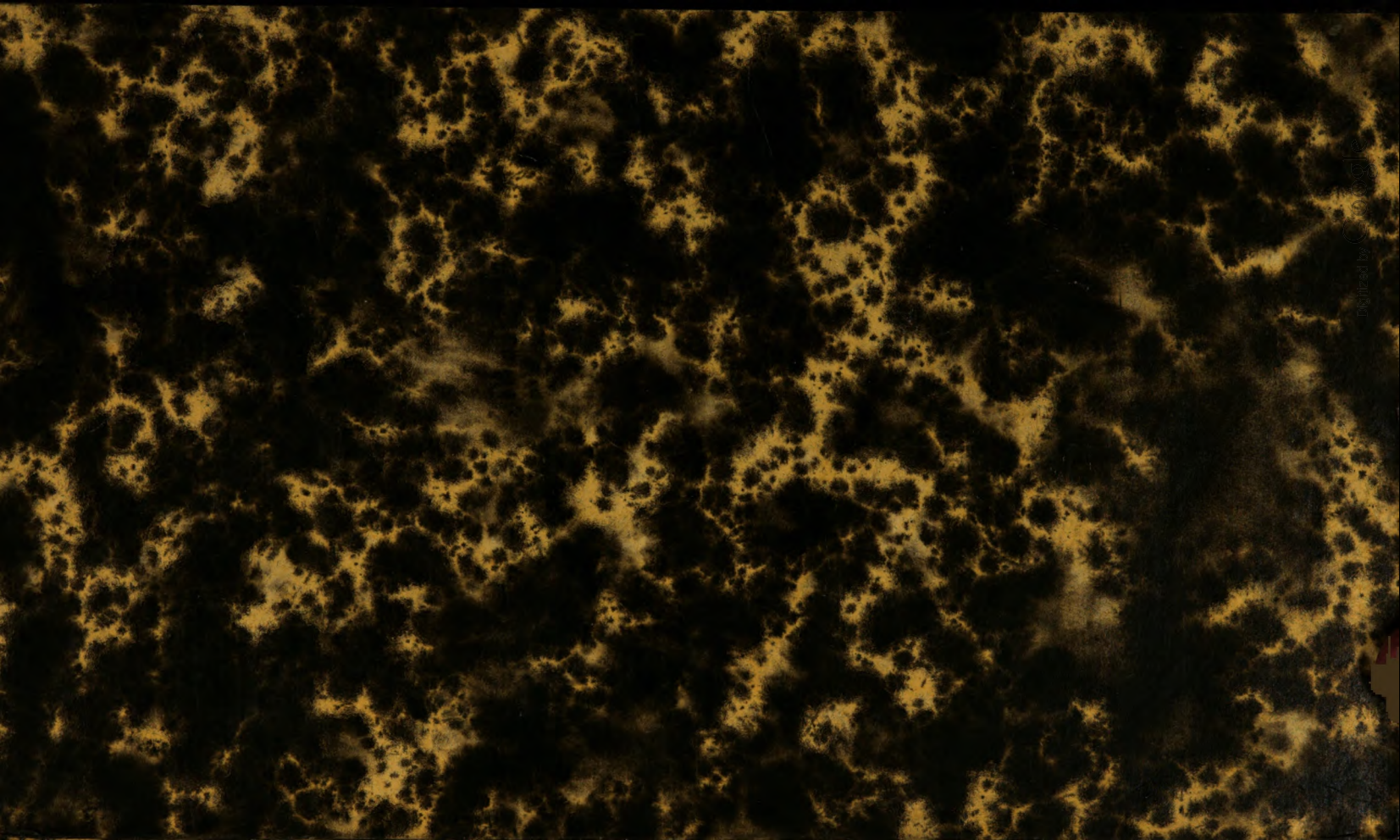
Digitized by Google